

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 635/2022
16.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Љубодрага Вуковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 4/20 од 28.02.2022. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 52/22 од 13.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 16.06.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Љубодрага Вуковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 4/20 од 28.02.2022. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 52/22 од 13.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 4/20 од 28.02.2022. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика па јој је изречена условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљена у року проверавања од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљена је обавезана да сноси трошкове кривичног поступка, те да оштећенима ББ и малолетном ВВ на име истих исплати износ од 100.210,00 динара, као и да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док су оштећен ББ и малолетни ВВ ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 52/22 од 13.04.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Љубодраг Вуковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, при чему из образложења захтева произилази да исти подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине у целини побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду или преиначи и према окривљеној одбије оптужбу за кривично дело за које је правноснажном пресудом осуђена и одлучи да су приватни тужиоци у обавези да окривљеној плате трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљене, иако нумерички не означава, истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, која је учињена на тај начин што је првостепени суд заузео погрешан став да је приватна кривична тужба поднета у року предвиђеном чланом 65. став 3. у вези става 2. ЗКП и поступао по неблаговремено поднетој кривичној тужби од 09.01.2020. године, дакле након протекла рока од 3 месеца од извршења кривичног дела, које је према наводима приватне тужбе учињено 15.04.2018. године и поступак водио и у односу на оштећеног малолетног ВВ, иако његов законски заступник у законском року није поднео кривичну пријаву нити дао предлог за кривично гоњење, већ је јавном тужиоцу препустио одлуку о кривичном гоњењу.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости којима бранилац истиче да је приватна тужба поднета по истеку рока из члана 65. став 2. ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 65. став 2. ЗКП прописано је да се приватна тужба подноси у року од три месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело и осумњиченог, а ставом 3. истог члана прописано је да ако је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за кривично гоњење, а у току поступка се утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби, пријава, односно предлог сматраће се благовременом приватном тужбом ако су поднети у року предвиђеном за приватну тужбу.

Из списка предмета произилази да је на основу изјаве коју су оштећени малолетни ББ и ВВ у присуству законских заступника дана 18.04.2018. године дали полицијским

службеницима ПУ Крушевац, којим су их обавестили о догађају који се догодио 15.04.2018. године у селу ..., сачињен извештај о критичном догађају, из ког извештаја произилази да су против окривљене АА, именовани оштећени сада приватни тужиоци тада поднели кривичну пријаву, због наношења телесних повреда, а која кривична пријава је одбачена решењем ОЈТ у Крушевцу Кт 1314/19 од 18.12.2019. године, јер не постоје основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности.

Поред овога, из списка произилази да су о предметном кривичноправном догађају оштећени дана 13.11.2019. године испитани у својству сведока пред Основним јавним тужиоцем у Крушевцу и том приликом су се на записницима Кт 1314/19 сачињеним у присуству пуномоћника и законских заступника изјаснили да се придружују кривичном гоњењу окривљене, те да ће имовинскоправни захтев остварити у парничном поступку.

Како из изнетог произилази да су оштећени, овде приватни тужиоци против окривљене најпре поднели кривичну пријаву за кривично дело лака телесна повреда која се може гонити и по службеној дужности (члан 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика) и по приватној тужби (члан 122. став 1. Кривичног законика) и да је јавни тужилац утврдио да се ради о кривичном делу из члана 122. став 1. Кривичног законика за које се гони по приватној тужби, то се, у смислу члана 65. став 3. ЗКП, у таквој ситуацији кривична пријава сматра благовременом приватном тужбом ако је поднета у року предвиђеном за подношење исте.

Имајући у виду да је у конкретном случају кривична пријава која се сматра приватном тужбом поднета дана 18.04.2018. године, дакле 3 дана након извршеног кривичног дела, то је приватна тужба правилно оцењена као благовремена од стране нижестепених судова, јер је поднета у року од три месеца од када су приватни тужиоци сазнали за кривично дело и осумњиченог у смислу члана 65. став 2. ЗКП.

С обзиром на изнето, Врховни касациони суд налази да околност, што су приватни тужиоци, након доношења решења Основног јавног тужиоца у Крушевцу о одбацивању кривичне пријаве против окривљене, Основном суду у Крушевцу преко пуномоћника поднели приватну тужбу дана 09.01.2020. године, није од утицаја за оцену њене благовремености.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљене у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, оценио као неоснован.

Осталим наводима захтева бранилац окривљене указује на повреду члана 460. у вези члана 451. ЗКП, међутим, како повреде наведених одредаба у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у њихово разматрање и оцену, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић